

3.

Frögde = Hop

3
Norden,
Wid

HANS Kongl. Maj:ts,

Konung GUSTAF

Den Tredjes,

Sweriges, Göttes och Wändes Konungs, ic. ic. ic.

och

HENNES Kongl. Maj:ts,

Drottning SOPHIA

MAGDALENAS,

Sweriges, Göttes och Wändes Drottning, ic. ic. ic.

Högtideliga Kröning

Den 29 Maji 1772.

SENERHÖR.

Tryckt hos Wennberg, och Nordström, 1772.

Stormågtigste, Allernådigste
Konung!

Stormågtigste Konung och Mannasheims Sar,
Mig hög Konlig Nåd jag utbeder:
Från Thronen hit neder
Öwårdigsta tolkning låt njuta sörswar.

Ödd.

Obödelig heder!

Allt inför sin Konung få tala förnögd,
Hur' Allmännt hvar en sig här fågnar
Och yttrar med orden en hjärtelig frögd,
Som barnen i Sver'ge wäl ägnar.

ER Majestäts Krönings Sögtidliga Säst
Till sällaste njjen war ämne.

Med wilja wi lämne,

Der sades, allt annat: och hugnar det mest:

Wi GUSTAF War nämne.

HAN grundar wårt Wälstånd: war Frihet omkring
Med Nåd och med Lagar HAN gårdar.

Med önskning till lycka af godt i all ting
I ödden tropliktigt framhårdar,

Stormågtigste, Allernådigste Konung,

EDER Kongl. Maj:ts

Allerunderdånigste undersåte
och tropliktigste förebedjare
OLOF ZELLINGER,

Stormågtigsta, Allernådigsta
Drottning!

Allernådigsta Drottning, sådan glädje är stor,
Som Sveabarns hjärtan upprägar:
Nederlägg för Rikets Allrahuldasta **MOR**
Mitt Tal underdånigst jag vågar.

Med

Med frögde-ljud
Och bön till Gud

Lyckönskan sig hopparar:

Sjelf Himlen amen svarar,

Som på oss tänkt,
Af Nåde skänkt

Vår Kung och hela Rike
En Drottning utan life.

Eder Majestät kommen, gifwen, födder åt oss
I Danmark att vara i Sverige.

Högsta dygder framlysa, som stjernklaraste blös,
Der Gudsfruktan funnit härberge.

En Krona skön
Till Nåde lön

Vår Drottning tänks behaga,
Af HERrans Hand mottaga,

För timlig pragt
En ewig Magt,

För Spira Palmer bära,
För jordist Himmelsk Åra!

Framhårdar med allradjupaste wördnad,

Stormägtigsta, Allernädigsta Drottning,
EDER Kongl. Maj:ts

Allerunderdänigste undersåte
och tropliktigste förbedjare
OLOF ZELLINGER,

Den
Stormågtigsta **SKU**
Och
Drottning,
Drottning **LOVISA**
ULRICA,

Sveriges, Gdthes, och Wändes Enke
Drottning *ic. ic. ic.*

Min Allernådigsta Drottning och **SKU!**

Stormågtigsta Allernådigsta
Enke-Drottning!

Ulrica Lovisa
Ulrica

Hulbasta **FRU**, Stormågtigsta Drottning,
Kongelig Nåd mitt tal skydda låt:
Lyckan har nyh bland oss hållit lotning:
Lotten då föll till Hans Majestät.

Rd.

Konungen Vår, vår GUSTAF Den TREDJE
Är Hyllad och Krönt,
Sådan jag förs förtunna med glädje:
Så Äran blir lönt.
Ljudet häraf sig sträckt fring. om Norden:
Vår önskan der nått.
HERDEN i frid nu styrer Sjelf Sjorden:
Vår Frihet Vi fått.

Förut jag såg, derom här nu quädes:
Genljud mig svar från fjällarna gaf.
Tidningen är, hvaraf Alla glädes,
Konung och Gud med GÖthernes STAF.
Sorgen förr truft ur ögonen floder
I Hof och på Land,
Städer och Folt nu pryde Äre-Stoder,
Satt eldar i brand,
Lågan hvaraf med glädje sig swingar
Till Himmelsens högd:
GUSTAF sin barn med kärlek omringar
SIN FRI MOR till frögd,
Framhårdar in i döden med djupaste undersätelig
vördrnad,

Stormågtigsta, Allernådigsta Drottning,
EDER Kongl. Maj:ts

Allerunderdånigste tjänare
och tropliktigste förebedjare
OLOF ZELLINGER.

Hans Kongl. Höghet,
Sveriges Rikes
Högborne
Urfurste,
Hertig af Södermanland,
Durchleuchtigste Prints,
Prints **C A R L,**
Min Nädigste Herre!

Hans Kongl. Höghet,
Sveriges Rikes
Högborne
Urfurste,
Hertig af Öster-Göthland,
Durchleuchtigste Prints,
Prints **FRIEDRICH
A D O L P H,**
Min Nädigste Herre!

Hennes Kongl. Höghet,
Sveriges Rikes
Högborna
Urfurstinna,
Durchleuchtigsta Printsesa,
Printsesa **S O P H I A
A L B E R T I N A,**
Min Nädigsta Printsesa!

Durchleuchtigste Arf. Furste och Hertig,
Nädigste Prints!

Själte, Tappee Förste,
Näst vår Kung den Störste
Herre, Hertig, Prints,
Nordens Folk sig gläder,
Hwarom jag här qwäder,

Intet ord dock finns,
Som ger Ljus:

Wårt Kunga-Ljus

Sådan Zärlighet Sjelft hyfer,
Som wårt land upplyser.

Mer än Midnatts Solen,
Är att Norra Polen

Nu fädt ständig dag:

O! hwad glädje-under,
Fjällens frusna lund r

Örnstka till behag.

Herden nögd,

Med största frögd,

Sig med Hjorden der hugswalar
Kung och CARL emtalar.

Gramhårdar, med all undersfätelig wördnad,

Durchleuchtigste och Nådige Prints,

Hertia och Arf. Furste,

EDER Kongl. Höghets

Underdånigste tjänare
och trofastigste förebedjare
OLOF ZELLINGER,

Durchleuchtigste Kurfürste och Hertig,
Nädigste Prints!

Store Prints, Wårt Rikes Sagnad,
Under Högsta Konglig hägnad
Lät mig njuta trygt försvar.

Jag här har
Glädje = Offer tords frambära:
Det i stampat linne tjära,

Som

Som i Marmor borde stå,
Bägges Lwå,
Både Kungs och Drottningis Åra.

Reser Norden Åre-Stoder
För Wår Kung, Af-Furstens Broder,
Och för Konungens Gemål:

Djupt i stål
Ristes FREDRICH ADOLPHS Minne,
Som har samma Sjal och Sinne,
Samma Dygder, samma Wette

Och gordt ett
Med Wår GUSTAF, som wi finne.
Framhårdar med djup undersåtellig wår dnad,

Durchleuchtigste och Nådigste Prints,
Hertig och Af-Furste,
EDER Kongl. Höghets

Underdånigste tjänare
och tronligtaste förebudare
OLOF ZELLINGER.

Immanuel!

Å Mikels Högtids Fäst
Sig frögdar Svenska Sjordens
från syd, öst, väst och nordens
Går glädjen sorgen näst.
Vår ADOLPH FREDRICH Mild
Blef hastigt från oss skild,
Svares fränfall sorgen teknat
I kinder, som förbleknat.

Nu får man hämta tröst
Och muntra upp sitt sinne:
Kung ADOLPHS Namn i minne
Skall värdas i vårt bröst.
Till lojan spörs från Hof
De Egenskapers los,
Som vi hos GUSTAF finne
Med ADOLPHS fromma sinne.

Var ADOLPH om oss män:
Oss GUSTAF ej förläter.
Hvad saknas, lämnar åter
Oss ADOLPH FREDRICHS Son.

En Kunga Son, hwars dygd,
På god uppfostran bygd,
Utgorde Rikets fågnad
Och war betryktas hågnad.

Om wedermålen finns
Af omsorg för ett Rike,
Når träffar mann des life,
Som då war Kung war Prints?
Wid resan i wårt Land
HAR af nödsåltas hand
De böne - Skrifter tager,
Dem HAR Sjelf föredrager.

O! hwilka stora rön:
Nu wisa dagar nämnas,
Då öppen tillgång lännas
För klagan, nöd och bön.
Hwem är, som ej blir rörd?
Ar sådan nåd knapt hörd?
Kan CARL Den Elfte wakna,
Ell' männ wi honom sakna?

Kort sagt: En Konung Stor
Sin Sader efterträder:
En Kung af Store Sader,
Som Riket satt i flor.
En Kung, som har Gud Får,
Som Wis, försiktig är,
Ar Sparsam, From, Rätträdig,
Srimodig, Någtig, Nådig.

En Sådän är vår Kung,
Som drager Rikets börda,
Så bör och HDNDM värda
Rik, fattig, gammal, ung.
Så sjunger man med frögd:
Lev, levve GUSTAF nögd!
Lev länge Guda-Like
Och styr vårt Fäders Rike!

Till lycka önskas bör:
När högsta dygder lönas
Och sjeßwa Äran krönas,
Männ jag väl tala tör?
När lärdom, konst och wett
Nu lära göra ett
I witterhet att swettas,
Hwad gör: Min blod upphettas?

Hwi tystnar icke jag,
Som ringa insikt äger?
Mitt pund så litet väger
Med tanke-kraften swag.
Hwad drifwer mig hårtill?
Jag bör, jag skall, jag will
Min plikt tropliktigt fylla
Och Sjeßwe Kungen hylla.

En Faders hugnad är,
Att smärsta barnen lalla,
Att honom Fader falla,
Det sägnar Hans begär.

Allt se vår sällhets högd,
Det är vår Konungs frögd.
Allt ondt ifrån oss stillja,
Det är vår GUSTAFS willja.

Ett sådant Anne stort
Jag tänker föredraga;
Men inga blommor taga
Från Pindi branta ort.
Kring Zions helga Berg
Hvar sanning håller särg:
På Thron wi glade ståde
Kung GUSTAF med Guds Nåde.

Den Sanning fram för allt
Ger orden wigt och prydna:
En undersåtlig lydna
Blir allom här besallt.
Min wördnad, som sig bör,
Jag först betyga tör
Och sedan ödmjukt beder
Om ynnest, tålmod, heder.

Jag ser en helig wårt
Afflikt med Andans skära:
Gud frukta, Kungen ära a),
Det blifwa skall vår Text.
I Herrar, Swenske Männ,
Och hwar en dygdens Wänn,
Låt oss till sammans alla
På denna mening falla.

Den

a) 1. Petr. 2. v. 17.

Den Warelse är Stor,
Som Himlars himlar hwälfwer b);
Allt för Hans Allmagt skälfwer c);
För huset, der Han bor d);
All kraft wannächtig är e);
Och Helgedomens Här
Med lagda Kronor neder
Sin Skapare tillbeder f);

En Majestätisk Gud A);
Som wi ej kunne skåda g);
Men öfwer allt synns råda h);
Som lyda måst Hans bud i);
Han Kungars Konung är j);
Och Wäldet Dem består k);
Att styra Sino Rike l);
Och wara Gudar Like m);

Öfynlig Gudens Bild
På jorden Kungar bära n);
Från Söghet, Magt och Åra
Synns Nåden icke skild o);
Om Härlighetens ljus
Så lyser jordiskt hus p);
Hur är i Himlen härlig
En Helig Gud Sörfärlig q);

Hans

A 3

b) Dent: 10. v: 14, confr. Jobs: 9. v: 7. c) 2.
Sam: 22. v: 8. d) Psalm: 104, v: 2, 4. 1: Tim. 6.
v: 16. e) Dan: 4. v: 32. f) Apoc: 7. v: 9, 12. A).
I. Chron: 29. v: 11. g) Exod: 33. v: 20. h) Psalm:
103. v: 19. i) Dan: 7. v: 27. j) 1. Tim: 6. v: 15.
k) Dan: 4. v: 22. l) Prov. 8. v: 15. m) Psalm: 82.
v: 5. n) Etych: af Esch. B: Glos: på begyn: af 5 Capitel.
v: 9, 17. o) Escher. 5. v: 1, 2. 2. Sam: 19. v: 27. p)
Wid. Esch: 1. v: 1, 12. q) Exod: 15. v: 11.

Hans röst på wattenet går r)
Och hörs i lusten dundra s);
Ej kan mann derpå undra,
Att alle i håpnad står t);
Men när Han godt oss gör t),
Mann då förtrösta tör u),
Så kärlek wördnad tänder
För Kung hos Folfk och länder.

Wi Dese Herrar Twå,
Som stridige ej stillje;
Ty det, som är Guds willje,
Wår Konung syster på.
I Guds bud och behag
Sig grundar Swerges Lag w),
Som oss, till Himlens ära,
Kan dygdigt lefwa lära.

Så är wår Konungs Lag,
I Riket widt kring sträcker,
Att alla Folfk och Slägter
Guds Kundskap dag från dag
Sig lära rätt förstå.
Der efter ställa så,
Att HERRans Namn det Stora
Sin Helgd ej må förlora x).

Det är wår Konungs Bud,
Att ho, som Gudlöst häder,
Guds Helga Namn försmåder,
Skall klåda blodig skrud.

Hans

r) Psalm: 29. v: 3. 4. s) Job: 37. v: 2. 5. t) v: 1.
Psalm: 48. v: 6. u) Psalm: 52. v: 3, 11. u) Psalm: 69:
v: 17. w) 2. Chron: 35. v: 10. 16, constr. Nehem: 11. v:
23. x) vid. Dan: 6. v: 26, 27.

Hans hus, till öde lagt,
Skall känna hämnens magt,
Och straffet skall försträcka,
Så långt dess ljud kan råcka y).

Vår Kungs Befallning är,
I hjertat trogne vara z),
Vår hörsamhet förklara æ)
Mot Öfverheten Rår œ),
Att vi vårt Land bebo
I ärlighet och ro,
Då oss och nalkas nära
Gudaktighet och ära eu).

Så härlig nytta gör
God Lag uti ett Rike:
Som vi hvar andra life,
Så gör hvar, det han öde.
Drått och wåld och hämnd
För straffet warder skrämd,
Då godhet, rätt och friden
Förbättrar sielfwa tiden.

Vi wänste lycklig tid;
Ty Gud, som GUSTAF skänker,
På oss i nåder tänker:
Med HONNIG gifter frid,
Frid innom Swenska bröst,
I åtbörd, gerning, röst,
Beständig frid deslikes
Så Inn-som Ut-om Rikes au).

A 4

y) Sap: 3: v: 29. z) Es: 33: v: 6. æ) 1. Chron: 29: v: 23, confr. Eccl: 8: v: 2. œ) Rom: 13: v: 1-7. eu).
Psalm: 85: v: 10, 12, 14. au). Lev: 26: v: 5, 6.

I feid når sällhet grov,
Mann får all sorg förgåta
Då ädla frukter äta a)
I lugnet, der mann bor
Wid wül- och silon-träd b),
Sår skörda mogen säd c),
Sår spjut till liar göra d),
All frigs tyg platt förstöra.

Når sällhet grundfast står,
Kan intet oss förräcka,
Ej nöden till oss räcka,
Ej tveckdrägt stada får.
Med enighetens band,
Af kärlek, i vårt Land
Så hjärtan sammandragas,
Allt ägg och hat bortjagas.

Som Bröder, syskon likt,
Vi lefwe nögda dagar;
Allt sker som oss behagar,
Når hwär tar ackt sin plikt.
Nåst Gud sin nästa kär,
Mann högt förbunden är,
Hwars wälgång bör så rotas,
Som egen sällhet foras.

Wår sällhet målet når,
Når Gud rätt äran gifwes,
Rätt Himla Löran drifwes,
Guds fruktan ej består.

a) 2. Reg. 18. v. 31. b) 1. Reg. 4. v. 25. Mich.
4. v. 4. c) Psalm: 67. v. 7. d) Es: 2. v. 4.

I utan-werk och sken;
Men uti kärlek ren,
Hwars kraft, i werk och mening,
Med Gud utgör förening.

O! huru sällt det Folk,
Som sig kan Gud befalla,
Får honom Gader falla,
Hwars tunga, hjärtats tolt,
Till HERANS lof städs rörd,
I bönen blifwer hörd,
Som i Guds kärlek lågar,
Hans godhet efterfrågar.

O! huru sällt det Land,
Hwars Rönung Wis, Rätträdig
Af Sjelfwa Guden Nädig
Säde Kronan af Des hand:
Så har med GUSTAF hände:
HUR SJÖ till Himlen wändt,
HANS Tro sig dit upp dragit,
Der från SJÖ Krona tagit.

En jordiff Kronas pragt,
Af Gull och Adla Stenar,
Betecknar, som jag menar,
Af Gud en gifwen Mage,
En Mage att stadga rätt
Och, uppå lagligt sätt,
All synd och ondskas straffa;
Men lön förtjäntom skaffa.

Fast Spirans glants, mann wet,
 Utmärker Nådens strålar;
 Utvärtas blott ej prälar
 En Konglig härlighet.
 Nej, tyngd och stort besvär,
 Som äran följja plår,
 Den hand och plägsamt mattar,
 Som allom ömt omfattar.

O! hwilket tanke-bry,
 Hwad omsorg och bekymmer
 Ett Rikes Sol förskymmer,
 När lydnad synes fly
 Och Lagen, i föragt,
 Utöfwar ej sin magt,
 Då ser, den nåd är wärdig,
 Hur Kungen är Råsfärdig.

Är någon Konung Mild e)
 Och Allfwarsam tillika f)?
 Om lögnen måste wita
 Och bli från sanning skild?
 Skiljs kärnan nu från skal:
 Med nåd wår Konungs tal
 Och allfwar så beblandas,
 Att frymtan knapt törö andas,

Ej någodt dölljas kan
 För blide och skarpsynt öga:
 Från Konga-Thronen höga
 Ses hwat en nådige ann f);

Men

e) Prov: 16. v: 15. f) Cap: 19. v: 12. 20. v: 2.
 f) v: 8, 28.

Men arghet stänges ut
Och får sin lön till slut,
Då dygd och fromhet vinner
Och högsta nåden finner.

O! huru wäl går till,
När ordning, skick och lagen
I aekt blir allmänt tagen,
När hwar mann lyda will,
När ingens öfvermod
Uppoffrar någons blod,
När alles ärelystnad
Står stadd i wördsam tystnad.

Då går det ganska wäl,
När Christlig Frihet öfwas,
När ofskuld ej bedröfwas,
När mann är ingens träl,
När sjelfswäld tryckes ned
Och egennyttan led
Med alla ondskans följder,
Som skarnet, bort blir sköljder.

Då är en gyllend tid,
När gull för Gud ej wälljes,
Ej ärlighet bortfälljes
Och myntet hyppar strid,
När infödd triswen hand
Ser winsten åt wårt Land,
När tarflighet i lefnad
Befäster folkets trefnad.

Och lyser märklige ljus
 Till rättelse, som bränner:
 Mann måttligheten finner
 I sjuåriga Kungens Hus.
 HANS hjärta ömmar wist
 Sig öfwer folkets brist,
 Den HAN situndar bota
 Och god hushållning fora.

Wår Kung ser stora Spot,
 Zwari HAN wårdigt tråder.
 HANS Wredade Fdr-Fäder
 Så, innom Rikets rår,
 Des sällhets grundwal lagt,
 Att ingen Utlåust Magt,
 Som till wår ofärd wakat,
 Annu har henne skakat.

Att stor-werk föra ut,
 Begynte af GUSTAVER,
 Wår Kung i sinnet hafwer,
 Har fattat det beslut,
 Att wåra CARLAR gif,
 Riks Cassan göra rit,
 Att älska rätt och friden,
 Som ADOLPH mild i tiden.

Som morgon-rådnan röd
 Den mörka natten jägar,
 Så klarna ljusa dagar,
 Som svingra allmänns nedd,

Sen lyser solen klar,
Som fågnar en och hwar
Med godt och nyttigt wäder,
Ja, syn och hjärta gläder.

Wäl of! wi säkre ho:
Wi under GUSTAFS Spira
Få allmänna Högtid fira
Och njuta fridsam ro.
Nu Herdar samlas hop:
Med sång och glädje-rop
Sin hjärtans frögd förklara,
Att sjelfwa bergen swara.

Till fjällen längst i nord,
Dem is och snö betäcker,
Sig denna glädje sträcker
Och warder allmännt spord,
Här höres i hwar skog:
Det är of hugnad nog,
Att wi få GUSTAF nämna
Wår omsorg HEDDÄ lämna.

Ty HAN wår FAR och KUNIG,
Of will med wållust mätta g)
Och, hwar ens förda lätta
Då den synns blifwa tung.
HAN lofar wåra band
Och åt hwart Folk och Land
Wåd nåd och hjelp tilldelar
Och, hwad dem särat, hetar.

Så

Så dödas allt besvär.
Rättvisan framgång äger,
Dess wägstäl lika väger,
Står allom lika när.
Då går för rätt ej wäll.
Om någodt förbehåll
Will hjärtats ondskas styrka,
Kan Tycklen det uppdyrka.

O! att hwar enda Swensk
Swenskt hjärta hos sig hyste,
Att redlighet framlyste
För Inn- och för- Utländsk.
Ei blott ett hurtigt mod:
Nej, äfwen Gøthiskt blod
Bör i wår ädros rinna
Och kärlek hos oss brinna.

af wördnad för wår Kung
Bör själ och sinnen läga.
Allt, hwad mann äger, wäga
Bör gammal, manlig, ung.
Då refas Åre stod,
Då offras lif och blod,
Wår hwar sin plikt betänker
Och GUSTAF hjärtat skänker.

HANS egendom det är,
Som HONNEN bör tillhöra.
Så säga och så göra:
Si, Herre Konung, här

Wi DJNE tjänare
Wår hjärtan wi DJG ge,
De ha ej annan prydnad,
Ann undersåttlig lydnad.

Som wi DJN Store Sar
I tiden warit trogne,
Wi äre redebogne
Att, under DJT Försvar,
Ståds öfwa samma dygd h).
Des namn, till ewig blygd,
För glömmes, som förbannadt i),
Som gör och tänker annat.

Swårt om: wi fälle bön
För Kung och Kunga Huset:
Med frid af nåde- ljuset,
O! Gud, wår Konung Krön!
Då dubblas Kronans glants,
Når äldrens Silfver- Krants
Af sällhets perlor prälar,
Som Rikets barn bestrålar.

Då håller gullet färg,
Som Aplet tåkt omgifwer,
Det wål förwaradt blifwer
Från onda tidens ärg.
Då slår det alldrig felt
Att det ju ligger helt:
Ej sarga swårdens uddar
Deß lena silkes kuddar.

Når

h) 2. Sam: 15. v: 34. 16. v: 19. i) Job: 19. v: 17.
confr. Syr. 23. v: 36.

När Rikets gränstör kring
Uppbygges murar fasta,
Dem kulor ej fullkasta,
Då fruktas ingen kring.
All eld blir platt utsläkt,
Ej fiendskap uppväkt
Och uppror hörs ej bullra,
Der enhets wagnar fullra.

Om och änn förl och gny
En afunds ande wäkte;
Stå wi dock oförkräfte:
För Härar wi ej fly.
Wi kunne bjuda trof,
Ur Gjelstwer Gud med of?
Drags Swärdet ur sin skida,
Wi HEDrans hjelp förbida.

Han läker Rikets sår:
Dess restwor igenstoppas.
Wår Frihets blommor knoppas:
Wälsignelse mann får.
Rättfärdighet och frid
De kyssas. Lycklig tid j)!

När Himlen godhet rågnar
Och of dess Allmagt hägnar.

Mann finner och mann ser
I allt Guds stora under:
Han ändrar tid och stunder k);
Sin salighet of ter l).

Ull

j) Psalm: 85. v: 11. k) Dan: 2. v: 21. l) Psal.
91. v: 16.

Uti Hans fruktan ren
Får bland oss hwar och en
Sig i Guds kärlek styrka
Och Honom hjärtligt dyrka.

Med hjärta och med munn
Vi oss vår Gud befalle,
Ståds bedje och åkalle,
Ja, prise hwar en stund.
Han äras värdig är
Af Folk båd fjärr och när:
Hans lof till världens ända
Skall alldrig återvända 11).

Så vigtig Sak och hög
Jag drifvar här utföra;
Men nödgas snart upphöra;
Ty tungans drift är trög.
Jag på en rymd mig ger,
Der jag ej gräntför ser:
Mig vågar öfversvämma,
Som orden platt fördämma.

När nådens ljuswa saft
Sig i vår anda guter,
Mann Himmels glädje njuter
Med frid, nytt lif och kraft.
En frögd af sådant slag,
På GUSTAFS Krönings Dag,
Bör sig med orden många
Och upp till Himlen tränga 12).

B.

O!

11), Psalm. 48. v: 11. 12) vid: 1. Sam: 10. v: 24.

O! Gud, Ditt offeras pris n):
I Dig wi sälle flattas,
Som icke låtit fattas o)
En Konung From och Wis,
Som i Ditt ställe står,
Sin Sader ärfwa får p),
Får Krona, Folk och Länder
Af Dine Gudoms händer.

Wäl lyser jordss pragt,
Som för vårt öga blänker;
Men hwad Gud om oss tänker,
Derpå bår gifwas aft.
Nu lærer wara glad
Stockholm wår Hufwud-Stad.
Der frögdas Folk och Ständer
I Hus, på Torg och Gränder.

Nu konst och osparad sit
Der wisa Måstar-stycken.
De prägtigaste smycken,
Den rensta färgen hwit,
Med gull och silfret klart,
Ja, allt, hwad nämnes rart,
Sitt wårde dyrt upphöjer,
Utladaren förnåjer.

Nu härlighetens Ljus,
Långt klarare, änn Solen,
Kring strålar Runge-Stolen
Och Stora Kyrkans Ljus:

Scam-

n) 1. Reg. 1. v: 48. o) Cap. 9. v: 5. p) Cap. 3.
v. 6, 7. comp. Nuth: 4. v: 14, 15.

Framwid des Heltga Chor
En Kung och Drottning Stor
SJT i sin prydnad wisa,
Lofsunga Gud och prisa.

Jndm SJM Kunga Skrud
DE Heligt Hjarta bysa,
Sitt Folk och förelisa,
I böner till SJM Gud:
Båd Ständer, Folk och Land
Förtro DE i Hans Hand,
Som allt förmår utföra,
Sitt Folk rätt lyfligt göra.

Guds Råd synas uppenbar,
Hans Godhet wi erkänne:
Bekrönt med Kronor Twenne
Nu är wårt Kunga PAR.
O! Gud, wår GUSTAF gif
Srid, Wälgång och långt Lif!
Låt Wåd sig kring förena,
SOPHIA MAGDALENA!

Hår glömmes konstens prål
Och årans pragt föraktas,
Når af oss rätt betraktas
Wår Store Kungs GENÅL,
En Drottning Tåel och Skön,
En Krona för SJT Rön,
En Prydnad för Wårt Rike
I dygd En Angla-Like.

O! hwilken Dyrbar Stånk,
Ett Ljus, i Danmark Tänder,
Oß Himlen återfänder:
O! Swea, det betänk.
Betänk, din Skyldighet:
Hwad förr har stedt, du wet.
Du minns Din Drottning Stora
ULRICA ELONORA †).

Rätt nögd dig Fadens Far
De tider om påminte,
Då Denna Solen skinte:
Nu lyser lika klar
SOPHIA, Dygde-Rik,
I alle *ULRICA* Lit,
Att mann kan *MAGDALENA*
Med *DEMA* wäl förena.

Ho är, som har förglömt,
Hur som *ELEONORA*
Ej wille tid förlora,
Att, utaf hjärta ömt,
Mot alla göra wäl.
Den usligaste träl,
Som nöden platt nedtryckte,
Hon nådigt derur ryfte.

Ann wittna Ryrkor det,
Som pryddes och uppbyggdes,
Att Himla-Låran skygdes
Af Hennes Majestät.

Hon

†) Konung *CARL* den Elfte's Gemål war Konung *FRIEDRICH* den Tredjes Dotter af Danmark och Kröntes i Stockholm den 25 November 1680.

Hon Guds Ord dag och natt
Höllt för Sitt Hjärtas stätt:
På knä i bön Hon gråter
Då ber för Underfåter.

Så gör SOHIA Wår:
HOM, WJS i Simla-Låran,
Ger Gudi endast Åran.
DES hopp till Honom står,
DES Härligaste Skrud
Ar troget tjåna Gud,
Och yppersta DES Prydnad
Ar wisa Simlen lydnad.

O! att wårt qwinno Rån,
Till dygdig lefnads regel,
Uwalde Sådant Spegel,
Hur skulle tåckhet skån
Fördunkla smyckens sten q),
Då, utan wank och men,
Innwårtas menn'skans prydnad
Ar kärlek, trohet, lydnad r).

Att se en sådan werld,
Det wore högsta nöje,
Der hwar mann gorde löje
Af Högmöd, dårskap, flård;
Men sådant till förtret,
En årbar stadighet
Och skulle återgifwas
Och årlighet upplifwas.

B 3

Om

q) I. Tim. 2. v. 9. 10. r) I. Pet. 3. v. 3. 6.
confr. Syr. 26. v. 16. 23.

Om Himlen är vår Wänn,
Af nåd Han wäl så lagar,
Att förste GUSTAFS dagar,
De komma nu igen.
Wår GUSTAF med GUDS STAF,
Det hopp i Gudsflen gaf:
Det Gud och Sjelf fullborde
Uti sin Dyre Smorde!

På wårt sköde följia plår,
Ej annat kan mann gifa;
Men teknen äro wisa,
Att Sommaren är när.
Uf Aldis WASA STAMM
En TERNING grönstakat fram.
Som nedfånke Skepp ^{††}) kan botas,
Så Swerges Wälgång rotas.

En ROT i jorden står,
Som skuter wackra grenar.
Hwad båta fagra renar,
Att äter frukt mann får?
Det är ju Stammens dygd;
Men löf och quistars blygd,
Att sig mot den beprisa,
Hwars godhet frukt kan wisa.

Wår Efter-Verld och wi
Må liknas wid de quistar,
Som olyks storm ej ristar,
Wår GUSTAF står of bi:

Wårt

††) Herr Joh. Bäckström säger: Det sköna Skeppet Wasa,
som, i Octobr. 1631 wid Blockhus skuden, sank i grund, bebådade
(i K. GUSTAF ADOLPH) Familiens påföljande undergång.

Wårt löf, wår frukt, wår saft
Är från den Sverklans Kraft,
Som Rikets tygd kan bära,
Och lifwa upp och nära.

Som Palm-Träd Smerget står
Och, wid dess Runga-Änor,
Uppresa Seger-Änor
Hälftredje Hundra År.
Hwad hådan efter sker,
Med frögd wår framtid se
Båd då och nu wi känne
GUSTAFVER Rungar Trenne.

Den Förste GUSTAF Ljus
I wåra Länder fände
Och friden återfände
Båd inn- och ut-om Hus.
Den Andre GUSTAFS Hand,
Så inn-som ut-om Land,
I det DES blod sågs rinna,
I Gud fick Seger winna.

Jag will ej pryda nu
Forn-Tidens Äre-Stoder.
Fars ††) Mor Fars Moder. Moder
Pfaltz Grefwe JOHANS †††) Fru
Ej det af oss begär,
Ej CARL ††††) Dess Fader kär,

En

††) Wår Allernådiggste Konungs Högst Salige Herr Kåder
Konung ADOLPH FRIEDRICH †††) Johan Casimir. ††††)
Glömsrdigst i Amjunnelse Konung CARL den Nionde war Konung
GUSTAF den Förfies Ungste Son och Konung GUSTAF ADOLPHS
Fader, samt Prinsessan CATHALINAS, som blef Moder för Kung CARL
den Tionde och Kung ADOLPH FRIEDRICHS Morfars Mormoder.

En GUSTAFS Son, Som hafwer
Far blifwit för GUSTAVER.

Från Denna Runta Ute
SJT Ursprung GUSTAF leder;
Dock är HANS största Zeder,
Att HAN, på wärdige sätt,
SJT Eric NÅMND gordt SÖND:
På hwar Ut-Rikes Dtt,
Dit Som HANS Rykte hunnit,
HAN Sögsta ära wunnit.

HANS Wisbet Zimwelft Klar
Ej lyser blott i Skrifter:
I Stor-werk och Bedrifter
Erfarenhet HAN har.
Allt, hwad HAN will, HAN gör
Och gör allt, Hwad HAN bör
Att Rikets wälfärd främja
Och Swenska Hjartan sänja.

Ute Sällt Regerings Sätt,
Som sig på kärlek fotar,
Som ondskans anfall motar
Och gör, att rätt blir rätt.
SJT wisa wara God
Ute GUSTAFS Hjalte-Mod,
Som början kan fullända
Och lär ej återwända.

HAN wänder ej igen,
Att tänka godt och göra,
Att sökande bönhöra
Och wara mennisko-wänn.

Knapt jag, ell' någon tror:
Hwad? O! hwad undran stor:
SJA kallar Kung Den Störste
Medborgare Den Förste HHHH).

Så GUSTAF, GÖchers STAF,
SJA dygd med Namnet parar:
Mot wäntan gerning Swarar,
Det alle fågnas af.
Som Christne leswe wi
Och såsom Swenske Sri:
Allt Amnet till wår glädje
Ger GUSTAF Wår DEN TREDJE.

Nu är HANS Kdönings Säst,
Nu få wi HONN bylla,
Wår Trohets plikt uppfylla
Och följa Kungen näst
Med önsning, bön och frögd.
Hwar en nu ropar nögd:
Wår GUSTAF hos oss blifwe,
Allt godt Gud HONN gifwe s!

Gif, Gud, wår GUSTAF allt,
Som önskas kan med orden,
All sällhet här på jorden:
Gif HONN tusend fallt
Af nådens alla pund
Och lycka hwar en stund,

Att **HAN**, i hög wälmåga,
Må nöjens mått uppräga!

O! Himmel, hör min bön,
När jag, från jorden neder,
Nu för **Wår** Konung beder:
O! **HERRE**, **HONOR** Krön!
Bekrön med ynnig nåd,
HANS Gerning, Anslag, Råd!
Krön med odödlig heder
HANS **NAMA**, Regering, Seder!

Wår **KONUNGS** Krönas lät
Med glädje i **SITT** Sinne!
Med ständigt åre-Minne
Krön, Gud, **HANS** alla Sjat!
War, Himmel, Sjelf, **HANS** lön
Och så **HANS** möda Krön:
Krön hwita Silfwer-hären
Med muntra ungdoms åren.

Wår Konungs Stora Sjal
Bekrön med **Wisdoms** häfwor,
Och alla **Andans** gäfwor:
Ja, Krön med ewigt wäl
HANS Ande och **HANS** Kropp!
När lifwet hörer opp,
Sör Konglig **Zufwoud-Bona**,
Bekrön med **Liffens** Krone!

Wår

Vår DROTTNING Nåden Bild
Isti SJTT hjärta lys
Och, såsom Solen, lys
På Runga-Thronen Mild!
Var, Himmel, HENNES borg:
Från HENNE drif all sorg!
Sör HENNE dag ej dagas,
Då GUSTAFS död beklagas.

O! Gud, af Nåde Stor,
Låt din Sörsamlings Amma ¹⁾
Erfara glädje samma,
Som finns, der Du Sjelf bor!
Låt HENNE, Guda Wänn,
Så tacka Dig igen:
På HENNE wårdes tänka
Och Lifs Frukt nådigt stänka!

Vår Store Konungs Mor,
Vår Enke-Drottning Höga
Se, Gud, med nådigt öga,
Hur Ensamt HON nu bor!
Sitt affked tagit har
DRES Herre och Sörswar:
I sådan sorglig lugnad
Var, Gud, DRES tröst och lugnad!

Var, Himmel, HENNES wård
I de Utländska länder:
Hem, uppå Englars händer,
Vår till GJN Drottninges Gärd,

Der

¹⁾ Ef: 49. v: 23.

Der **SON**, på aldrems höst,
Med oss till hjärtlig tröst,
Ser **GUSTAF** Kronan bära
I Wälstånd, Magt och Åra.

Wårt Rikes Prinsar Twå
Och wår Prinsessa Tacka
Gud wårdes handen råcka
Att **DEM** ståds wäl må gå!
Så Store, Höge Männ
Och Sådan Dygdens Wänn
Will Himlen Sjelf besmycka
Med Sällhet, Åra, Lycka.

Wår Kungs och Rikets Råd,
Samt alle Rikens Ständer,
Af **HER**ans Allmagts händer,
Tilldeles kraft och nåd
Att söka Landets wäl
Och på Laggilda skäl
All rätt och godhet stödjå:
Allt ondt ur wågen rödjå!

Wår Kungs och Rikets Hus
En Angla-wård omgittwe!
Wälsignelse förblifwe,
Som tånder Wälståndes Ljus!
Gudsfruktan ifrån Hof,
Till **HER**ans pris och lof,

Allt Landet öfverfwämme
Och synders lopp fördämme!

Låt afund, hat och agg
Swenskt blod ej mer förgifta,
Ej arghet ofrid stifta.

Och ondskans hvarja tagg
Låt rotas, ödas ut,
Denighet se slut,
Att wi, i ro och sänja,
Hvars annars wälgång främja!

Låt kärlek, Milde Gud,
Hwärt hjärta så uppwarma,
Att wi öf ömt förbarma,
När nöd och klage-ljud
Utaf öf hjelp begär!
Gör, Gärre, Nästan Får
Emot sin Nästa fredlig,
Rätträdig, hjälpsam, redlig!

O! Allmagt, war vårt skydd,
Låt godhet på öf flyta,
Att ingen ting må tryta
Ett Folk beprydt med dygd.
När snäll och idog hand
Då riktar Stad och Land,
Låt, Gud, wälsignad blifwa
Den handel, som de drifwa.

I alla Stånd och Kall
Låt en hwar nöjsamt trifwas
Och kraft till lyflor gifwas:
Ufwänd allt olycks fall!
Ej blott i Adelt blod;
Men dygd och Manna = Mod
Låt Adlig ära finnas
Och Lön för förtjänst winnas!

Låt utså Ordets Såd,
O! Gud, och rätt förklara!
Ditt Prästerkap förswara,
Med salighet beklåd i!
Låt Rörkor, Läro = Hus
Få äga Nådens Ljus,
Att Lärdom, Dygd och Tuktan
Må grundas i Guds Fruktan.

Låt Ambets Männer här
I Christligt Sitt Sambälde
Utöfwa så sitt wälde,
Att ingom sker förnär:
Ej egen = myndighet u),
Till skada och förtret,
Må mer ibland öf höras;
Men lagligt allt afgöras v).

Wår Handel föta, Gud,
På goda, säkra grunder:
Låt winsten ej gå under,
Ej fattigdomens ljud,

Upp

1) Psalm: 132. v: 16. u) Judic: 17. v: 6. v) Ef.
8. v: 20.

Uppfylla Svea Land!
Låt sit och konstig hand
I handtwerk och handtering,
Föröka Folkets näring!

Låt rikedom ej flog,
Af Sjö=fart och Berg=werken
Bli wälstånd's Minnes märken!
Låt Bonden, wid sin plog,
I hopp om önskelig skörd,
I bönen blifwa hörd,
Att han, för all sin möda,
Må hafwa tarflig söda!

Låt alle bland oss här,
Rik, fattig, unga, gamla
De ägodelar samla,
Som rost och mal ej tår x)!
Mögt sinne, hjärta gladt
Bli wår enskilda skatt,
Wår wälgång Allmänns tresnad,
Wår heder bygdig lesnad.

Gud, wårdes Stad och Land,
Af Nåde, wål bewara
För hunger, sjukdom, fara,
Krig, wattu=nöd och brand!
Befäst wårt Förswars werk,
Wår Krigsmagt, H&Kre, stark!
Allt skadligt låt bortdrifwas,
Hwad nyttigt är, oss gifwas!

Ja,

x) Matth: 6. v: 20.

Ja, Gud, med gunst anse
Vårt hela Svea Rike!
För lyckan motgång wile,
Låt frid och sällhet ge,
Att Ester-Verlden wår
Får städa HERANS spor,
Som drupo mjölk och homing y),
Da GUSTAF war Wår Konung.

y) Exod: 3. v: 8, confr. Psalm: 65. v: 12. 13.

Exemplaret kostar 1 Dal. 4 Ore Koppnit.

Durchleuchtigste Arf = Fürstinna,
Mädigste Printseß!

rintseß
Ar h
delta ta
Som
hif

Ja, Gud. med ...
Bär

Men ryckes hän i frögd, när jag med hugnad ser,
Att Solens ljuswa sten sig djupt i dälder sänker
Som trefnad, lif och kraft åt döda växter ger:
Så länge Sol synns skina,

SOPHIA ALBERTINA

Skall värdas mer och mer.
Framhårdar med underdånigste värdsnad,

Därskleuchtigsta och Nådigsta Printessa
Dn Arf = Furstinna
EDER Kongl Höghets

Exemplaret kostar 1 Dal. 4 Ore Kopprätt.